

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

659.1

Hely

Idő

"1918"

Személy

Szerző:

Ötvös Adorján

Cím:

Plakátok
özöne

Forrás:

Forradalom

Bp 918 XI 28

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Plakátok özöne

A mai forradalmi pesti élet lüktetéséhez szorosán hozzátartozik az utcák falának tarkasága, amelyet a vegyes színű, ökölnyi betűs plakátok, hirdetések és felhívások képe nyújt.

Azóta, hogy október harmincegyedikén, az első, nagy napon megjelent a „Kítört a forradalom” című plakát, ugyiszólván óránként szaporodik a falragaszok tömege, a plakátözön tulesz a háború kitérésével kapcsolatos hirdetések sokaságán is. Igaz, hogy az 1914-es plakátokból egyetlen „Behívási parancs” több szomorúságot, bajt és szerencsétlenséget hozott a pesti embernek, mint az egy hónap óta megjelent ezernyi plakát, mégis: nem ártana egy kis mérséklet.

Hiszen ma már (és ma még) mindenki ujságolvasó és mindazok a nemes, nagy és buzogva buzogó célok és felhívások, amelyek bábeli zürzavarban szinte egymás háttára ragasztva szurják ki a járókelők szemét, megtalálják az utat a közönséghez a sajtón át is, nem okvetlenül szükséges hát, hogy minden, akár a legszűkebb körben meginduló szervezkedés is az utcai plakátok útján tudattassék, aminek az lesz a következménye, hogy idestova teljesen céltalanokká válnak, mert a dolog oda fog fejlődni, hogy az új plakátokat már észre se vesszük.

Mi, akik az ujságot csináljuk, úgy tudjuk és szomorúan tudjuk, hogy papírinség van. Ebben a papírszűkös időben pedig direkt kihívóan büszkélkedik minden ház falán a nagy árkus papír, amelyen óránként váltakozó szöveggel a forradalom gyümölcseinek leszakítására hívnak föl bennünket.

Hamarjában összeszedve ezeket a címeket jegyezzük föl az utca faláról:

Polgártársak! Testvérek! Katonák! Anyák és hitvesek! Tisztviselők és tisztviselőnők! Magán-tisztviselők! Köztisztviselők! Riadó! Leányok! Parancs! Önkéntesek! Hirdetmény! Felhívás! Rendelet. Tisztek! Rokkantak! Szervezkedjünk! Itt az idő! Székely katonák! stb. stb.

A különböző felhívásokat természetesen más-más színű plakát adja tudtul, ami az utca színét tarkává, édekesé teszi, de valójában minden harmadik plakát felesleges.

Ennek a nagy szervezkedési láznak már is van egy aggasztó és eselleg maholnap katasztrofára vezető tünete: hogy a legfontosabb plakátoknak, amelynek címe:

A-KI MUNKÁT KERES

jelentkezzék itt és itt, egész nap,

---: bármikor, stb. ---:

nincs eredménye és szomorú tapasztalatként állapítható meg, hogy bizonyos munkákra, amelyek pedig a köz érdekében nélkülözhetetlenek és halaszthatatlanok, nincs jelentkező.

Nem így képzeltük.

Attól féltünk a háború utolsó hónapjaiban, hogy nem tudunk munkát adni a hazatérőknek és ime, a munka itt van és türelmetlenül várja a munkást, aki késik, nem jön, noha kérve kéri és minden kívánságát eleve teljesítik.

A plakát a forradalmi idők elmaradhatatlan kelléke, de nem elég az üdvösséghez. Ez ma már csak a járókelők érdekes olvasmánya, de a munkára serkentést más uton, személyes toborzás vagy efféle képen kellene fokozni, ha azt akarjuk, hogy a téli munkák gazdátlanul bele ne fagyjanak az idő fegetegébe.

Ezzel szemben hiányzik egy plakát, amelyre megint szükség van és amelyet a forradalmi

plakátokkal agyonragasztottak: a spanyoljárvány leküzdéséhez segítő újabb rendelkezések. A járvány megint erősebben dühöng. Kérve kérjük az illetékes tényezőket, tegyenek valamit, a te-

metőkben a halottak már megint hadi módra sorba állanak, annyian vannak, hogy minden tíz percben temetik őket és alig jutnak a sor végére.

A királyság utolsó napjaiban örvendetes javulás állott be a gyilkos kór terjedésében, talán csak nem a forradalom miatt hanyagoltuk el ezt a szünni nem akaró modern pestist.

Ötvös Adorján